

Deres ref.: 22/880

Oslo, 19 jan 2024

HØRINGSUTTALELSE FRA RETTSPOLITISK FORENING – NOU 2023 På høy tid - Realisering av funksjonshindredes rettigheter

1. Om Rettspolitisk forening

Rettspolitisk forening (RpF) er en uavhengig forening bestående av jurister, studenter i juridiske fag og andre interesserte. RpF arbeider blant annet for å forsvare rettsstatlige verdier og for å bedre den rettslige situasjonen til sosialt vanskeligstilte grupper.

Foreningen ønsker med dette å knytte bemerkninger til NOU 2023 På høy tid – Realisering av funksjonshindrede rettigheter

2. Overordnende bemerkninger

RpF ser positivt på gjennomgangen av funksjonshindredes rettigheter, og slutter oss i det vesentlige til utvalgets forslag med enkelte bemerkninger.

Vi vil benytte anledningen til å løfte frem Integrerings- og mangfoldsdirektoratet (IMDi) sin bemerkning om at det er relativt få tiltak spesifikt rettet mot flyktninger, innvandrere og andre med minoritetsbakgrunn. Personer med minoritetsbakgrunn som har en funksjonshindring møter gjerne på flere utfordringer og barrierer i samfunnet. Det derfor viktig at forskning, undersøkelser og tiltak innrettes på en måte som ser diskrimineringsgrunnlagene i sammenheng (såkalt interseksjonalitet).

2.1 Merknader til utvalgets forslag i kapittel 4 om kjerneproblestillinger for funksjonshindredes rettigheter

2.1.1 Inkorporering av CRPD

Utvalget foreslår at CRPD bør inkorporeres i menneskerettighetsloven. RpF støtter dette forslaget. Konvensjoner som er inntatt i menneskerettsloven har forrang og dermed styrket rettslig posisjon.

HR-2016-2591-A er illustrerende for betydningen av inkorporasjon. Saken gjaldt motstrid mellom vergemålsloven og CRPD. Høyesterett la avgjørende vekt på at lovgivers forutsetninger framsto som klart i favør ordlyden i vergemålsloven, og konkluderte at «etter

mitt syn ligger nærværende sak slik an at domstolene da må legge lovens løsning til grunn selv om den skulle være folkerettsstridig».

På grunn av samvirket mellom dualismeprinsippet og presumsjonsprinsippet som gjelder i norsk rett, virker konvensjoner som er inkorporert i menneskerettsloven ofte styrende for resultatet.¹ Inkorporering av CRPD i menneskerettsloven er derfor viktig for at brudd på konvensjonen konstateres, og vil bidra til at funksjonshindredes menneskerettigheter sikres.

RpF støtter på denne bakgrunn forslaget om at CRPD inkorporeres i menneskerettighetsloven, og bemerker at også flertallet i CRPD-utvalget foreslår en slik løsning.²

2.1.2 Merknader til utvalgets kommentarer i punkt 7 om «NAV – avgjørende i funksjonshindredes liv»

RpF har en særmerknad til at funksjonshindrede ofte opplever at NAV og Trygderetten overprøver helsefaglige vurderinger i uføretrygdsaker.

Sivilombudet har nylig publisert en prinsipiell uttalelse i sak hvor pasient med fibromyalgi og ME/CFS ble avkrevd kognitiv terapi og mestringkurs som "hensiktsmessig behandling" etter ftrl. § 12-5.³, og hvor de helsefaglige vurderingene om forverringsrisiko ble overprøvd.

Utgangspunktet etter SOM-2023-1068 vil være at NAV og Trygderetten ikke kan foreta en overprøving av sakens helsefaglige vurderinger uten å utrede videre for å oppklare uenigheten med helsepersonellet.⁴ Videre må NAV og Trygderetten eventuelt begrunne *hvorfor* de mener det *konkret* er grunnlag for å fravike den helsefaglige vurderingen om forverringsrisiko, jf. fvl. § 21 og Trygderettsloven § 21.

Vi mener at NAV og Trygderetten som et klart utgangspunkt bør avstå fra å overprøve helsefaglige vurderinger, og at en slik praksis vil være mer i tråd med Sivilombudets lovtolkning.⁵

Uttalelsen må antas å få betydning også for helsefaglige vurderinger som ikke konkret gjelder forverringsrisiko.

2.1.3 Merknader til utvalgets kommentarer om «en forbedret, utvidet og helhetlig assistenttjeneste»

---

¹ Se eksempelvis FN's konvensjon om barnets rettigheter med protokoller, og konvensjon om avskaffelse av alle former for diskriminering mot kvinner i menneskerettsloven

² Se https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/konvensjonen-om-funksjonshemmedes-rettigheter/id3021814/?utm_source=regjeringen.no&utm_medium=email&utm_campaign=nyhetsvarsel20240115. Svein Ole Fagernæs dissenterte, og mente at funksjonshindredes rettigheter bedre kan ivaretas ved norsk lovgivning. HR-2016-2591-A er et eksempel på problemene som kan oppstå.

³ <https://www.sivilombudet.no/uttalelser/vilkaret-om-hensiktsmessig-behandling-og-arbeidsrettede-tiltak-for-rett-til-uforetrygd/>

⁴ Jf. fvl. § 17 og trygderettsloven § 20 (5)

⁵ Jf. også HR-2023-2432-A om foreldrepenger om at dersom en uttalelse fra Sivilombudet er grundig «må» den tillegges vekt ved lovtolkningen. Uttalelsen i SOM-2023-1068 er grundig og *må* derfor tillegges vekt ved lovtolkningen.

RpF er enig med utvalget i at dagens BPA-ordning bryter med CRPD da utøvelsen av BPA-ordningen ikke medfører at funksjonshindrede får samme rettigheter som andre til å delta i samfunnet.

Særlig kan det spørres om det er formålstjenlig at kommunene avgjør om funksjonshindrede skal få BPA, og hvor mange timer BPA de skal få. Kommunene er i en økonomisk interessekonflikt, og organiseringen kan skape utfordringer for uavhengighet som medfører risiko for at samfunnsdeltakelsen til funksjonshindrede blir affektert.

2.2 Merknader til utvalgets forslag til tiltak i kapittel 9 om grunnskole og videregående opplæring

2.2.1 23/5-regelen ivaretar ikke i tilstrekkelig grad interessene til funksjonshindrede med dokumentert nedsatt arbeidsevne

23/5-regelen går ut på at personer som har hatt minst 5 år med praksis *og* er minst 23 år skal kunne søke seg til høyere utdanning på bakgrunn av 6 fag: Norsk, matematikk, naturfag, historie, samfunnskunnskap og engelsk.

Regelen har også det unntak at funksjonshindrede som kan dokumentere med legeerklæring at de ikke har hatt arbeidsevne til å være i praksis, også kan søke seg til høyere utdanning etter 23/5-regelen.

Utvalget har ikke problematisert i hvilken grad 23/5-regelen fungerer for funksjonshindrede, og det knyttes derfor noen bemerkninger til dette.

Formålet bak 23/5-regelen for de med nedsatt arbeidsevne (der kravet om 5 år praksis kan tilsidesettes med legeerklæring) er at de skal bli inkludert i opptak til høyere utdanning.⁶

Alderskravet medfører imidlertid at funksjonshindrede som kan benytte 23/5-regelen ofte må vente i flere år før de kan bli vurdert. For de som har hatt dårlig tilrettelegging eller stor symptombyrde på VGS med påfølgende dårlige resultater kan dette være problematisk ettersom de da ikke har hatt like gode forutsetninger for å oppnå gode resultater. Et eksempel kan være at en tunghørt har hatt utilstrekkelig undervisning på tegnspråk. Dette innebærer at en rekke funksjonshindrede som ikke har hatt forutsetninger for å få gode karakterer på videregående skole, må vente i flere år på å søke seg inn på høyere utdanning.

RpF mener derfor at innholdet i unntaket til 23/5-regelen bør evalueres slik at den ikke utgjør en hindring for funksjonshindrede for opptak til høyere utdanning.

---

⁶ <https://www.samordnaopptak.no/info/opptak/opptak-uhg/generell-studiekompetanse/23-5-regelen/>

2.3 Merknader til utvalgets forslag til tiltak i kapittel 10 om høyere utdanning

Utvalget skriver til punkt 10.1 at visjonen bak kapittelet er at *«alle som ønsker det og har forutsetninger for det, skal kunne gjennomføre høyere utdanning og få den nødvendige støtten til det, uavhengig av funksjonshindring»*. Vårt forslag i punkt 2.3.1 må sees i lys av denne visjonen.

Utvalget har imidlertid ikke problematisert at mange funksjonshindrede blir nektet tilrettelegging etter universitets- og høyskoleloven § 4-3 (1) bokstav c. Det vil derfor knyttes noen bemerkninger til dette i punkt 2.3.1.

2.3.1 Forbud mot å nekte enkelte former for tilrettelegging

Etter universitets- og høyskoleloven § 4-3 (1) bokstav c er hovedregelen at studenter med funksjonsnedsettelse og særskilte behov har rett til individuell tilrettelegging av lærested, undervisning, læremidler og eksamen.

I bestemmelsens andre ledd kommer det frem at retten til slik tilrettelegging ikke gjelder dersom det medfører en *“uforholdsmessig byrde”* for institusjonen.

Et nylig eksempel på dette er fra en sak i Diskrimineringsnemnda hvor en hørselhemmet student søkte om tilrettelegging bl.a. i form av opptak av forelesninger⁷. Nemnda viste imidlertid til at vurderingen fra universitetet er en *«faglig vurdering om hva som tjener undervisningen best, og nemnda vil være tilbakeholden med å overprøve dette»*. I den konkrete saken ga universitetet avslag fordi *«undervisningen på studiet i alle emner består av gruppediskusjon, plenumsdiskusjon og aktiv studentdeltakelse som vil påvirkes negativt av lyd- og bildeopptak»*, og nemnda sa på sin side at *«nemnda kan likevel ikke se at universitetet har en generell plikt til å legge til rette for lyd- og bildeopptak av all undervisningen for A i dette tilfellet»*.

RpF mener det er et behov for at det utredes hvordan tilretteleggingsbehovet for funksjonshindrede i høyere utdanning og personvern hensynet til øvrige studenter kan ivaretas *samtidig*.

Den funksjonshindrede får i saken fra Diskrimineringsnemnda ikke tilgang på høyere utdanning på en måte som gjør at vedkommende kan studere på like vilkår som sine medstudenter, likevel mener nemnda at dette ikke er diskriminering uten å kreve at universitetet sannsynliggjør nærmere at opptak *faktisk* utgjør en uforholdsmessig byrde. Nemnda har heller ikke vurdert andre *tilretteleggingsalternativer*.

Mange funksjonshindrede får god tilrettelegging fra universitet, men saken er skisserende for feilbarligheten til systemet for tilrettelegging.

Systemet bør være likt for alle. RpF mener derfor det bør utredes hvilke typer tilrettelegging institusjonen *aldri* kan påberope at utgjør en *“uforholdsmessig byrde”* etter annet ledd, og at videoopptak av forelesninger/kurs og/eller strømming av andre læringsmoduler er eksempler på dette.

---

⁷ DIN-2023-392

2.4 Merknader til utvalgets forslag til tiltak i kapittel 11 om arbeid, sysselsetting og karrieremulighet.

Det sies gjerne at «det skal lønne seg å jobbe». Foruten lønnsomhet har også arbeidsdeltagelse stor betydning for sosial deltagelse, selvtillit og psykisk velvære.

Utvalget har omtalt noen av problemstillingene som kan oppstå i forbindelse med arbeid for funksjonshindrede.

Funksjonshindrede møter imidlertid også noen særskilte utfordringer knyttet til vektlegging av mislykkede arbeidsforsøk ved vurderingen av alvorlighetsvilkåret ved ung ufør-saker etter folketrygdloven § 12-13 tredje ledd, samt når det ikke kan oppspores fleksible stillinger til funksjonshindrede med variabel restarbeidsevne. Det knyttes derfor noen bemerkninger til dette i punkt 2.4.1 og 2.4.2.

Det er også grunn til å stille spørsmål ved hvordan kravet til offentlige arbeidsgivere om å innkalle minst én kvalifisert søker med funksjonsnedsettelse fungerer i praksis. Dette problematiseres i punkt 2.4.3.

2.4.1 Mislykkede arbeidsforsøk og forsøk på utdanning må ikke brukes som avslagsgrunn i ung ufør-saker

I ung ufør-saker fra NAV og Trygderetten er en vanlig avslagsgrunn at den trygdede har ett eller flere mislykkede arbeidsforsøk⁸, og derfor ikke kan anses å oppfylle alvorlighetsvilkåret i ftrl. § 12-13 (3).

Det bør lovfestes i ftrl. § 12-5 og ftrl. § 12-13 (3) at mislykkede arbeidsforsøk ikke skal brukes som avslagsgrunn i uføretrygdsaker. Det skal ikke lønne seg å ikke prøve seg i arbeid av frykt for at et slikt forsøk senere blir brukt som avslagsgrunn i en senere uføretrygdsak.

Den nåværende praksis hvor mislykkede arbeidsforsøk utgjør selvstendig avslagsgrunn i uføretrygdsaker utgjør en *reell* hindring for at funksjonshindrede får prøvd seg og deltatt i arbeidslivet.

Det samme gjelder forsøk på utdanning. I en rekke ung ufør-saker er forsøk på utdanning blitt brukt som avslagsgrunn der den funksjonshindrede har mislykket forsøk på gjennomføring av videregående skole⁹, og mislykkede forsøk på høyere utdanning¹⁰.

2.4.2 Staten må utrede muligheten for fleksible stillinger til funksjonshindrede med variabel restarbeidsevne

Det er ikke alle arbeidsgivere som har mulighet til å ha ansatte som på grunn av sin funksjonshindring kan ha varierende arbeidsevne. I slike tilfeller er heller ikke alltid

⁸ Se eks TRR-2020-1540, TRR-2020-2119, og TRR-2020-1543.

⁹ Se TRR-2019-3705, TRR-2018-2890, og TRR-2018-2517

¹⁰ Se TRR-2020-1540, TRR-2020-1556, og TRR-2020-2146

tilrettelegging nok for at den funksjonshindrede skal kunne jobbe. Arbeidsgivers tilretteleggingsplikt vil i disse tilfellene være oppfylt og arbeidsgiver kan si opp arbeidstakeren fordi fraværet kan være til hinder for effektiv drift i for stor grad.

Arbeidstakere som blir sagt opp med slik funksjonshindring har ikke mange muligheter på arbeidsmarkedet med en slik variabel restarbeidsevne.

RpF mener derfor at staten bør utredes en mulighet for at staten/kommunen ilegges en positiv plikt til å skape/kunne stille med fleksible stillinger til funksjonshindrede med variabel restarbeidsevne. En slik satsing kan medføre at funksjonshindrede på arbeidsavklaringspenger finner jobb, og at uføretrygdene får lavere uføregrad.

En utredning av dette vil være i tråd med våre forpliktelser etter CRPD art. 27.

2.4.3 Hvordan fungerer kravet til det offentlige om å intervju minst én arbeidstaker med funksjonsnedsettelse i praksis?

Utgangspunktet ved intervjuprosessen i det offentlige er at kvalifikasjonsprinsippet er styrende for hvem som blir innkalt til intervju. Kvalifikasjonsprinsippet innebærer at den best kvalifiserte søkeren skal ansettes eller utnevnes i ledig stilling eller embete med mindre det er gjort unntak i lov eller forskrift, jf. blant annet statsansatteloven § 3.

Slikt unntak er gjort i forskrift til lov om statens ansatte § 4 (sml. likestillings- og diskrimineringsloven § 11 om positiv særbehandling) hvor det framgår at arbeidsgiver skal innkalle minst én kvalifisert søker som oppgir å ha funksjonsnedsettelse til intervju. Søker med funksjonsnedsettelse er i bestemmelsen definert som søker som oppgir å ha en funksjonsnedsettelse som vil kreve tilrettelegging på arbeidsplassen eller i arbeidsforholdet.

Vilkåret for å ansette slike søkere er at de er tilnærmet like godt kvalifisert som den best kvalifiserte søkeren.

I forskrift til lov om statens ansatte § 5 er det også en regulering med positiv særbehandling av bl.a. funksjonshindrede. Etter § 5 skal arbeidsgiver minst innkalle én kvalifisert søker som oppgir å ha fravær fra arbeid, utdanning eller opplæring til intervju. Vilkåret er at de har hatt slikt fravær i minst 2 av de siste 5 årene. Som ved § 4 kan disse søkerne ansettes dersom de er tilnærmet like godt kvalifisert som den best kvalifiserte søkeren.

I utgangspunktet er forskrift til lov om statens ansatte § 4 og § 5 på papiret en positiv særbehandling som bidrar til et inkluderende arbeidsliv også for funksjonshindrede.

Det er imidlertid grunn til å tro at forskriftsbestemmelsene i praksis ikke fungerer som tiltenkt.¹¹

En grunnleggende svakhet ved forskriftsbestemmelsene er at arbeidsgiver ikke må journalføre at bestemmelsen faktisk blir praktisert (se likevel om DIN-2022-79 nedenfor som indirekte stiller krav til dokumentering). Selv om den funksjonshindrede kan ha rett til innsyn i hvilken søker som ble ansett mest kvalifisert, vil ikke den funksjonshindrede kunne kreve innsyn i

¹¹ <https://frifagbevegelse.no/nyheter/nar-oyvind-29-soker-jobber-er-det-en-opplysning-han-kvier-seg-for-a-gi-6.158.779721.c897f38769>

hvilken funksjonshindring den som fikk jobben hadde (ettersom dette er personlige opplysninger etter forvaltningsloven § 19 andre ledd bokstav a), og i alle fall vil ikke den funksjonshindrede kunne be om innsyn i hvilken annen funksjonshindret som ble innkalt på intervju ettersom type funksjonshindring i tillegg ikke er «fullstendige opplysninger om deres utdanning og praksis» etter forvaltningslovforskriften § 15.

Dette er isolert sett fornuftig. Enkeltpersoner bør ikke kontrollere dette, men det er behov for at det opprettes en effektiv kontrollmekanisme for å sikre at bestemmelsen etterleves.

Heller ikke Diskrimineringsnemnda har kompetanse til å innhente opplysninger av personlig karakter i klagesaker knyttet til mulig diskriminering, slik at det uansett blir vanskelig å dokumentere at det er «grunn til å tro» at arbeidsgiver har lagt «avgjørende vekt»¹² på funksjonshindringen¹³. Se som illustrerende eksempel DIN-2022-79.

DIN-2022-79 viser også at diskriminering på grunn av funksjonshindring kan anses for å ha skjedd der «den fremlagte dokumentasjonen etterlater tvil om arbeidsgiver foretok en reell kvalifikasjonsvurdering». Diskrimineringsnemnda uttalte videre at «dette særlig gjelder unnlåtelsen av ytterligere oppklarende spørsmål og/eller undersøkelser knyttet til As funksjonsnedsettelse og dennes betydning for progresjonen under studiet». Arbeidsgiver må altså dokumentere i tilstrekkelig grad de vurderinger som blir gjort av den funksjonshindrede på intervju. Dette burde også framgå av forskrift til lov om statens ansatte §§ 4 og 5 for å forebygge diskriminering av funksjonshindrede ved intervju og ansettelse.

RpF mener det må innføres kontrollmekanismer (eventuelt innsynsrettigheter til den funksjonshindrede), som gjør det mulig å kontrollere at forskriftsbestemmelsene i forskrift til lov om statens ansatte §§ 4 og 5 blir overholdt av offentlige arbeidsgivere.

Alternativt bør det evalueres om staten bør gi tilskudd til at offentlige instanser av en viss størrelse bør ha øremerkede stillinger til funksjonshindrede som er kvalifisert til å gjennomføre jobben fysisk og psykisk (retten til individuell tilrettelegging forutsetter at arbeidssøkeren i utgangspunktet er kvalifisert for stillingen¹⁴). Dette ville vært en positiv særbehandling som faktisk ville medført at funksjonshindrede får delta i arbeidslivet sammenlignet med en rett til å bli innkalt på intervju som funksjonshindret og/eller med hull i CV-en som grunnet manglende kontrollmekanismer medfører en risiko for at rettigheten blir illusorisk.

2.5 Merknader til utvalgets forslag til tiltak i kapittel 12

2.5.1 Merknader til forslaget om å innføre ordninger med økonomiske varige insentiver for at funksjonshindrede flyktninger og asylsøkere blir bosatt i egnet bolig raskt.

Utvalget foreslår at det bør innføres ordninger med økonomiske varige insentiver for at funksjonshindrende flyktninger og asylsøkere blir bosatt i egnet bolig raskt. Rettspolitisk forening er veldig positiv til dette forslaget.

---

¹² jf. Rt. 2014 s. 402 avsnitt 55

¹³ jf. §§ 1dl. § 6 og § 37

¹⁴ jf. LDN-2012-33

Flyktninger med funksjonshindringer har vanskeligheter med å bli bosatt i en kommune grunnet den økonomiske belastningen det kan medføre for den enkelte kommunens økonomi. Dette gjør at flere flyktninger med funksjonshindring som har oppholdstillatelse, venter lenge før de endelig blir bosatt i en kommune. Tidligere kunne kommunene motta tilskudd i inntil fem år fra staten. Senere har antall år med tilskudd blitt utvidet til ti år etter bosetting. Dette var en endring som skulle sørge for at flere kommuner var villig til å bosette denne gruppen mennesker.

Rettspolitisk forening mener at så lenge tilskuddsordningen er tidsbegrenset, vil bosettingen fortsatt kunne utgjøre en økonomisk risiko for kommunene. Det vil være enkelte som aldri vil bli selvhjulpne, og derfor være avhengig av omfattende helsehjelp livet ut.

En tidsbegrenset tilskuddsordning vil derfor ikke kunne kompensere for det som kan kreve varig omsorgsansvar. Staten må derfor tilby varige økonomiske ordninger for det som er varig omsorg.

2.5.2 Særmerknad knyttet til NAV-garanti

Utvalget har ikke problematisert at en rekke utleiery nekter personer med NAV-garanti å leie hos dem¹⁵. Jussbuss påpeker i sitt høringssvar at de har samme erfaring.¹⁶ Mange personer med NAV-garanti har en funksjonshindring, og en slik utleiery praksis kan være indirekte diskriminering¹⁷ som det er vanskelig å forsvare at er *lovlige forskjellsbehandling*.¹⁸

RpF er derfor av den oppfatning at utvalget bør arbeide for å forby indirekte diskriminering av funksjonshindrede leietakere med den grunn at de har NAV-garanti, og at NAV-garantier samtidig må evalueres slik at de gis og håndheves på en standardisert måte som ikke medfører en risiko for utleiery. Årsaken til dette er at utleiery ofte kvier seg for utleiery til leietakere med NAV-garanti fordi de mener garantien har for dårlig regulering og/eller at det er tidkrevende å få den utbetalt når vilkårene menes å være oppfylt. Alternativt er det en løsning at NAV-kontorene får større adgang til å gi kontant depositum og såkalte («sosiale lån»).

Samlet sett kan slike tiltak gjøre mye for å redusere indirekte diskriminering på leiemarkedet.¹⁹

2.6 Merknader til utvalgets forslag til tiltak i kapittel 13

Utvalget foreslår i kapittel 13 tiltak for å styrke kunnskapen hos funksjonshindrede om deres rettigheter. RpF tetter disse tiltakene. Rettighetsinformasjon er en forutsetning for realisering av rettigheter. En annen viktig forutsetning er rettshjelp. Ved at det gis rett til fri rettshjelp i alle diskrimineringssaker for personer med funksjonshindring, vil rettshjelpsloven bringes nærmere CRPD-komiteés anbefalinger. RpF mener også at man bør øke ressursene til Likestillings- og diskrimineringsombudet slik CRPD-komiteén har foreslått.²⁰

---

¹⁵ <https://www.nrk.no/norge/utleigarar-er-misnoge-med-nav-garantien-1.16069913>

¹⁶ <https://www.regjeringen.no/no/dokumenter/hoering-NOU2023/id2991896/?uid=372165b2-0ff0-4dc2-8e79-23aa5f6e5b8f>

¹⁷ jf. ldl. §§ 6 og 8

¹⁸ jf. ldl. § 9

¹⁹ https://www.nrk.no/norge/xl/diskriminering-i-leigemarknaden_-_foler-meg-verdilaus-1.16060950

²⁰ [CRPD/C/NOR/CO/1 \(regjeringen.no\)](https://www.regjeringen.no/CRPD/C/NOR/CO/1)

I tillegg ønsker vi å stille oss bak IMDi sin kommentar om viktigheten av at funksjonshindrede med språklig minoritetsbakgrunn (både samisktalende, tegnspråklige og flyktninger/innvandrere) også har god informasjon om sine språklige rettigheter som fastsatt i diskrimineringsloven § 6, tolkeloven §§ 6 og 7, folketrygdloven § 10-7, og i annen særlovgivning.

***

Eventuelle spørsmål kan rettes til styret i foreningen på e-post styret2@RpF.no.

Med vennlig hilsen

Victor Håland, og

Rana Alihosseinzadeh